

BAI NOI CHUYEN TAI TEXAS
DECEMBER 2, 89

Mr. Funseth,

With your permission, I would like to address my
remark in Vietnamese.

Kính thưa Quý Cụ,
Anh, Chị, Em thân mến.

Trước hết chúng tôi xin cảm ơn anh Huỳnh Công Ánh cùng
tất cả anh chị em trong Ban Tổ Chức đã cho phép chị
Trịnh Ngọc Dung và tôi đến đây tham dự buổi họp mặt
đây ý nghĩa hôm nay, dưới mái ấm của đại gia đình từ
nhân chính trị của chúng ta.

Chúng tôi cũng xin phép được tỏ lời chào mừng đại
diện từ nhân các nơi về tham dự như: Arkansas,
Oklahoma và Dallas,...

Đặc biệt hôm nay chúng ta hân hạnh đón tiếp một vị
khách quý, Ông Robert L. Funseth, phụ tá Thứ Trưởng
Ngoại Giao Hoa Kỳ, người đã kiên trì thường lượng
với nhà cầm quyền Việt Nam trong suốt 7 năm qua, để
dem lai tự do và đoàn tụ cho từ nhân chính trị Việt-
Nam. Ông Funseth không chỉ làm tròn phận sự một nhà

thường thuyết, đại diện cho chính phủ Hoa Kỳ, mà Ông còn làm công việc ấy, với trái tim, của một người bạn tốt, để với đi nỗi khổ đau của các tù nhân chính trị và thân nhân của họ, và cuối cùng Ông đã thành công trong việc ký bản thỏa hiệp ngày 30-7-89 vừa qua, tại Hanoi, ngay mà tất cả chúng ta chờ đợi trong suốt 14 năm qua.

Cho nên, nhân cuộc họp mặt hôm nay, tôi xin đề nghị Hội trưởng cho một tràng pháo tay để một lần nữa tán dương công ơn của Ông Funseth về những gì ông đã làm cho tù nhân chính trị Việt Nam.

Tuy được mời đến đây với tư cách thay mặt cho Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam, nhưng tôi mong được coi như vợ một tù nhân hôn. Hôm nay, tôi xin phép anh, chị, em được bộc lộ tình cảm chân thành của mình trong mái ấm gia đình của tù nhân chính trị Việt Nam này. Anh, chị, em là những người đã sống lâu năm trong các trại cải tạo, chúng tôi là thân nhân của tù nhân, nên chúng ta rất dễ thông cảm với nhau vì chúng ta là những người cùng cảnh ngộ. Anh, chị, em đã từng trải qua nhiều thử thách, nhiều đau khổ cùng như chồng con của chúng tôi, và chúng tôi là những người hiểu rõ và chia sẻ những đau khổ ấy hơn ai hết. Làm sao nói lên hết được những khắc khoai lo âu của chúng tôi tại phường trời này, khi mà tất cả tâm

tử tĩnh cảm chúng tôi vẫn ngày đêm hướng về quê nhà, nỗi anh, chị, em bị muốn vẫn dằng cay, thiếu thốn trong cảnh cá chậu, chim lồng. Hôm nay, được gặp anh, chị, em nỗi đây, lòng chúng tôi vô cùng bồi hồi và xúc động.

Trong buổi họp mặt hôm nay, chúng ta làm sao không nhớ đến những người còn ở Việt Nam, dù họ còn trong tù hay đã ra khỏi trại cải tạo, những ngày đêm đang hướng về chúng ta, chờ ngày định củ và đoàn tụ.

Qua các báo chí, anh, chị, em đã biết một số lớn tù nhân chính trị đã được trả tự do và một số đã được phóng vấn đề di định củ cùng với thân nhân hay đoàn tụ với gia đình sau gần 15 năm xa cách. Và chúng ta đang có nhiều hy vọng là hàng chục ngàn người nữa sẽ lần lượt ra đi trong thời gian sắp tới. Kết quả đáng vui mừng trên đây không làm giảm bớt công việc của chúng ta; trái lại, còn đòi hỏi chúng ta nhiều nỗ lực và kiên trì hơn nữa.

Chúng tôi rất cảm kích việc tiếp sức của anh, chị, em trong thời gian qua và rất mong được hưởng ứng và ủng hộ mạnh mẽ hơn.

Một lần nữa, chúng tôi xin cảm ơn quý vị, anh, chị, em.

Xin kính chào.

BÀI NÓI CHUYỆN TẠI TEXAS

DECEMBER 2, 1989

Kính thưa Quý Cu,
Anh, Chị, Em thân mến.

Trước hết chúng tôi xin cảm ơn anh Huỳnh Công Ánh cùng tất cả anh chị em trong Ban Tổ Chức đã cho phép chị Trịnh Ngọc Dung và tôi đến đây tham dự buổi họp mặt đầy ý nghĩa hôm nay, dưới mái ấm của đại gia đình tù nhân chính trị của chúng ta.

Chúng tôi cũng xin phép được tỏ lời chào mừng đại diện tù nhân ở Arkansas, Oklahoma và Dallas về tham dự.

Hôm nay chúng ta đặc biệt được hân hạnh đón tiếp một vị khách quý, Ông Robert L. Funseth, phụ tá Thứ Trưởng Ngoại Giao Hoa Kỳ, người đã kiên trì thưởng lương với nhà cầm quyền Việt-Nam trong suốt 7 năm qua, để đem lại tự do và đoàn tụ cho tù nhân chính trị Việt-Nam. Ông Funseth không chỉ làm tròn phận sự một nhà thưởng thuyết, đại diện cho chính phủ Hoa Kỳ, mà Ông còn làm công việc ấy với trái tim của một người bạn tốt, làm với đi nỗi khổ đau của các tù nhân chính trị và thân nhân của họ, cuối cùng Ông đã thành công trong việc ký kết bản thỏa hiệp ngày 30-7-89 vừa qua, tại Hà Nội, một ngày, mà tất cả chúng ta chờ đợi trong suốt 14 năm dài. Cho nên, nhân cuộc họp mặt hôm nay, tôi xin đề nghị Hội trường cho một tràng pháo tay để một lần nữa tán dương công ớn của Ông Funseth về những gì Ông đã làm cho tù nhân chính trị Việt-Nam.

Tuy được mời đến đây với tư cách đại diện cho Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt-Nam, nhưng tôi mong được đứng ở cương vị vợ một tù nhân hơn. Hôm nay, tôi xin phép anh, chị, em, được bộc lộ tình cảm chân thành của tôi dưới mái ấm gia đình của tù nhân chính trị Việt-Nam này. Anh, chị, em là những người, đã sống lâu trong các trại cai tạo, chúng tôi, là thân nhân của tù nhân, chúng ta cùng cảnh ngộ, nên chúng ta rất dễ thông cảm với nhau. Anh, chị, em đã từng trải qua nhiều thử thách, nhiều đau khổ cũng như chồng con của chúng tôi, và chúng tôi là những người hiểu rõ và chia sẻ

những đau khổ ấy hơn ai hết. Làm sao nói lên hết được những khắc khoai lo âu của chúng tôi tại phòng trời này, khi mà tất cả tâm tư, tình cảm chúng tôi vẫn ngày đêm hướng về quê nhà, nơi mà các anh, chị, em còn từ đây, còn bị muôn vàn cay đắng, thiếu thốn, trong cảnh cá chậu chim lồng. Hôm nay, được gặp anh, chị, em đây lòng chúng tôi vô cùng bồi hồi xúc động.

Trong buổi họp mặt hôm nay, chúng ta quây quần với nhau, làm sao chúng ta quên được những người còn ở Việt-Nam, dù họ còn trong tù hay đã ra khỏi trại cải tạo, ngày đêm vẫn hướng về chúng ta, chờ ngày dinh cử và đoàn tụ.

Qua báo chí, anh, chị, em đã biết một số lớn tù nhân chính trị đã được trả tự do và một số đã được phong vấn đề đi dinh cử cùng với thân nhân hay đoàn tụ với gia đình sau gần 15 năm xa cách. Và chúng ta có nhiều hy vọng là hàng chục ngàn người sau đó sẽ lần lượt ra đi trong thời gian sắp tới. Kết quả đáng vui mừng trên đây không làm giảm bớt công việc của chúng ta; trái lại, còn đòi hỏi chúng ta nhiều nỗ lực và kiên trì hơn nữa.

Chúng tôi rất cảm kích việc tiếp sức của anh, chị, em trong thời gian qua và rất mong nhận được sự hưởng ứng và ủng hộ mạnh mẽ hơn, để cho mai ấm đại gia đình tù nhân của chúng ta mỗi năm mỗi đông đảo hơn và ấm cúng hơn.

Một lần nữa, chúng tôi xin cảm ơn quý vị, và anh, chị, em.

Xin kính chào.

Khúc Minh Thở